

Zakkers

Een erotische eenakter

door

HANS KUYPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZAKKERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS KUYPER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Madelief - dochtertje van Ron en Linda

Ron - een dertigjarige man

Sylvia - zijn zwangere vrouw

Debbie - nieuwe buurvrouw

Linda - nieuwe buurvrouw

DECOR:

Het decor kan minimaal zijn. Aanduiding is genoeg. Er zijn vier speelplekken: een balkon met houten hek en de keuken van het eerste huis; en een tuin en tuinkamer van het huis waar het balkon op neerkijkt.

INLEIDING

Het PPG Paletkwartet speelde deze eenakter als een "curtain raiser", zoals de Engelsen zeggen. Als een voorstukje voor een langere voorstelling, in dit geval mijn eigen "Verflucht". Eigenlijk is het een kleine droom die bijna in dezelfde tijd is opgeschreven als waarin hij werd bedacht.

De voorstelling werd gedragen door muziek van Sjostakovitsj, waar overheen de gedachten van Ron op band gesproken klonken. De "live" dialogen werden er zorgvuldig tussendoor getimed. Het geheel leverde een merkwaardige, zoete avondsfeer op en dat is precies wat ik in gedachten had.

Let vooral op de traagheid die het stuk ademt, dan kan er verder weinig misgaan.

Als immer, iedereen veel plezier en succes toegewenst!

(Madelief brabbelt)

RON: *(op het dakterras; in zichzelf)* Hoeren, dacht ik. En ik schrok me wezenloos. Het was de combinatie van die veel te blonde kapsels en het zwarte wasgoed aan de lijn, de zwarte luxaflex en de grootbeeldtelevisie die ik door de geopende keukendeur kon zien spelen. Opeens woei er een storm van beelden, ideeën, fantasieën door m'n hoofd. Zwart ondergoed, witte wijn, hese fluisterstemmen... Ik wankelde. Ik moest me vastgrijpen aan het hek dat ik aan het schilderen was. En kinderachtig, belachelijk, stak ik mijn witte, kleverige hand op en zwaaide naar ze. Hoeren.

SYLVIA: *(in de tuin)* De imbeciel... Zwaaien, Deb.

DEBBIE: Wat heeft ie nou aan z'n hand?

SYLVIA: Verf. Imbeciel.

RON: *(in zichzelf)* Ze zwaaiden terug. Ze staken hun ontuchtige, opwindende handen in de lucht en zwaaiden naar me. Keken naar me. Probeerden in te schatten of ik een potentiële klant was, of ik rijk was. Ze rekten hun halzen om te zien of ik een vrouw in huis had.

LINDA: *(in de keuken)* Wat doe je, lief?

RON: Ik grijp godverdomme midden in de verf.

LINDA: Het wordt te vochtig om nog te schilderen. Kom je binnen? Ik heb thee gezet. Of wil je iets anders - wat wil je?

RON: Wat ik wil... *(in zichzelf)* Ze vroeg me wat ik wilde, en ergens onbereikbaar diep beneden me haalde dat weke, zondige vlees de washandjes van de lijn. Ondergoed, te vochtig... Ik kreeg opeens ontzettende zin om Linda te nemen. Op een ouderwetse, gevoelloze, gewelddadige manier. Zoals ik het nog nooit had gedaan. En nooit had willen doen, zei ik altijd. Een verstandige vent leest de Viva.

LINDA: *(komt op het dakterras)* Wat kijk je toch de hele tijd?

RON: Heb je die waslijn gezien? Van die nieuwe meiden? Allemaal zwarte spullen. Vier, vijf... zeven washandjes. Zeven zwarte washandjes!

LINDA: Zijn het hoeren of zo?

DEBBIE: *(in de tuin)* Is dat z'n vrouw?

SYLVIA: Ik denk het. Is de was droog?

DEBBIE: Ik weet niet...

RON: *(in zichzelf)* Heel even voelden haar slanke vingers aan de zwarte stof. Een aanraking alsof ze een lok haar uit het oog van een tevreden slapende klant veegde. Want zij was anders. Natuurlijk moest je betalen, een mens moet eten, maar je kreeg er zo veel voor terug! Een nacht met haar was als een zilveren huwelijk met welke andere vrouw dan ook...

LINDA: Kom je nou?

RON: Kunnen we niet gewoon naar bed gaan?

LINDA: Wat, nu? Nee hoor, de purk moet nog eten en ik wil nog in bad. Bovendien is het altijd een hele organisatie met die dikke buik en daar moet ik persoonlijk nu even niet aan denken. *(daalt af)* Maar wat wil je nou?

RON: Wat ik wil... *(in zichzelf)* Toen ik me omdraaide, was de tuin verlaten. Aan de lijn hing nog alleen een zwarte spijkerbroek. Ik stond in de snel invallende duisternis en wist niet meer wat ik met mezelf aan moest. Net dertig, gelukkig getrouwd en vader van een wolk van een meid - en van een nog naamloze blindganger die over drie maanden het licht zou zien. Een eigen huis, een dakterras. Leuke schoonfamilie. Ik had me nooit gerealiseerd dat er iets aan mijn geluk ontbrak. En nu had ik opeens het gevoel dat ik nooit gelukkig was geweest. Zeven zwarte washandjes en één woord. Hoeren.

DEBBIE: *(in de woonkamer)* Wat een komische man.

SYLVIA: Allemaal kerels met een iets te hoge hypotheek en een vrouw die net niet mooi genoeg is. Vergis je niet, Deb, mannen zijn jagers. Getrouwd of niet, dochtertje of niet.

DEBBIE: Heeft hij een dochtertje?

SYLVIA: Als die roze maillootjes aan dat wasrek van hém zijn, heeft-ie écht een probleem.

DEBBIE: Wat schattig.

SYLVIA: Allemaal jagers, Deb. Ze hebben het jachtterrein verlegd naar het consultatiebureau, de bankjes rond de speelweide, zelfs de personeelskamer van de kraamafdeling. Maar jagen blijft het.

DEBBIE: Jij ziet alles altijd zo... Ik weet niet. Het wás toch schattig, dat zwaaien, en die verf aan z'n hand?

SYLVIA: Ja, Deb. Ja, dat was schattig.

LINDA: *(in de keuken, Madelief huilt)* Mama maakt een flesje, lieverd. Hoor je wel? Dit is de kraan, daar komt het water uit. En nu maakt mama het water lekker warm, en dan doet ze er de melk bij, zie je wel? En dan flink schudden, zo... Ojee, mama had beter eerst de dop kunnen vastdraaien. Nu gaat mama dweilen, lieverd. Zie je wel? Op haar knieën. Dat valt nog niet mee met die buik. Je mag mama niet uitlachen, schatje. Zo...

u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto